

Records Transformats...Pintats i Narrats

Un relat de: [Romy Ros](#)

...Realitat Acompanyada...

Pintada...

Narrada...

Els meus ulls et tornen a contemplar i sembla que ja t'he estimat.
Encara que no m'és fàcil recordar les múltiples vivències que m'han fet patir.

Guardo a la memòria tots els moments en que m'has acompanyat i com una onada t'has instal·lat amb força al meu ànim: uns anys em donaves entusiasme i d'altres me'l treies i abocaves la tristesa, aquesta melangia que em xuclava l'energia i m'incapacitava cap a l'acció.

Ara et miro i no et trobo tan terrible. Quan em van dir el teu nom em vaig espantar: creia que mai més podria ser "normal". Després vaig revisar els pensaments i em vaig adonar que feia el que sempre havia criticat: prejutjar.

Ara que visito la galeria d'art tot sovint i que secretament agafo els pinzells i els suco a les pintures d'oli, ara que estenc sobre les teles el color intens dels meus símbols, ara, tot plegat... ja no em sembles tan terrible.

Ets com la lluna o la sirena, elements ficticis que m'acompanyen sovint. Ets com aquesta cara trista que mira la noia que visita la galeria d'art i queda reconfortada. Ets com una onada vermella que colpeja amb força la costa de la sorra groga i pretén convertir-se en color taronja. M'acompanyes en la passió i en la tristor. Quin matrimoni!

I m'adono que combinant colors i deixant fluir el que surt de mi puc ajudar-me a acceptar-te i a acceptar-me.
M'agrada com m'has ajudat a transformar-me.

Escric per no oblidar el nom de les paraules; pinto per posar color a les meves emocions. I amb aquesta construcció de color i paraules... vaig reconstruint la vida!

Romy Ros

Octubre de 2018